

Arrest

Nr. 32 779 van 16 oktober 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 september 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat B. SOENEN en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Irakees te zijn van Koerdische origine. U zou een soennitische moslim zijn afkomstig van Zummar in de provincie Nineve. Uw moeder zou zijn overleden in 1993. Uw vader zou zijn hertrouwd in 1996 of 1997. U zou 4 jaar naar school zijn gegaan tot u tien jaar was. Vanaf 2002 zou u in de winkel van uw vader hebben gewerkt samen met (A.), uw stiefbroer. Uw vader zou naast de winkel ook een houthandel hebben gehad. In juli of augustus 2007 zou uw vader zijn verdwenen toen hij op weg was met een lading hout. U weet niet wat er met hem is gebeurd. Na de verdwijning van uw vader zou u problemen hebben gekregen met uw stiefmoeder en stiefbroer. U zou regelmatig het huis zijn uitgejaagd en u mocht niet meer gaan werken. Op 15/10/2008 zouden uw zus en haar man u hebben aangeraden Irak te verlaten. Een paar dagen voordien werd u geëlektrocuteerd toen u zich wilde douchen. U vermoedt dat uw stiefmoeder en stiefbroer u hebben proberen te vermoorden. Op 22/10/2008 zou u

Zummar hebben verlaten. Op 05/11/2008 zou u in België zijn aangekomen waar u dezelfde dag asiel aanvraag. Ter staving van uw asielaanvraag legt u een identiteitskaart voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt als zou er in uw hoofde sprake zijn van systematische en persoonsgericht vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het leiden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het enige identiteitsdocument dat u voorlegt, namelijk uw identiteitskaart, na verificatie door de Federale politie, vervalst blijkt te zijn. Het feit dat u een vervalst identiteitsdocument voorlegt, doet vermoeden dat u bewust heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden. Bovendien doet het ernstige twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw beweerde identiteit en uw algemene geloofwaardigheid. Er dienen dan ook vragen te worden gesteld over de manier waarop u aan die identiteitskaart bent gekomen en of u ze op een legale manier hebt verkregen.

Rekening houdend met uw jonge leeftijd en beperkte scholingsgraad, dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende of foutieve antwoorden geeft op meerdere essentiële kennisvragen waardoor er ernstige twijfels rijzen over uw beweerde afkomst uit Zummar. Zo weet u niet of Zummar dicht bij de grens met Noord-Irak/Koerdistan ligt (CGVS, 03/06/09, p.5). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, ligt Zummar nochtans vlak bij de grens met Noord-Irak. Van een Koerd die beweert gans zijn leven in Zummar te hebben gewoond, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij weet waar de grens met Noord-Irak is gelegen. Zeker gezien de recente geschiedenis van spanningen tussen Noord en Centraal Irak. Daarnaast moet worden opgemerkt dat u evenmin kan aangeven welke provincies Noord Irak omvat (CGVS, 03/06/09, p.4). Uw onwetendheid over de grens tussen Noord en Centraal Irak doet twijfels rijzen over uw beweerde afkomst uit de grensregio tussen deze twee gebieden, te meer daar u hebt verklaard dat uw vader u regelmatig meenam naar omliggende dorpen voor zijn houthandel (CGVS, 03/06/09, p.17).

Verder is het erg ongeloofwaardig dat u, als inwoner van Zummar, niet weet of er een meer in de buurt van Zummar ligt (CGVS, 03/06/09, p.5). U beweert uitdrukkelijk dat u nooit een meer hebt gezien (CGVS, 03/06/09, p.5). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, ligt Zummar nochtans vlak aan een meer. Dat u dat niet weet is onaanvaardbaar. Verder moet worden opgemerkt dat u verklaart dat er bergen zijn in de buurt van Zummar, maar dat u geen naam kan opgeven voor deze bergen (CGVS, 03/06/09, p.6). Ook kan u de rivier die dichtbij Zummar ligt, niet benoemen (CGVS 03/06/09, p.5). U weet evenmin waar Dohuk ligt (CGVS, 03/06/09, p. 6). Dohuk is nochtans de provincie van Noord-Irak die aan Zummar grenst en de stad Dohuk ligt niet ver van Zummar. Dat u dat niet weet is zeer bevreemdend. Dergelijke foutieve en vage antwoorden doen ernstige twijfels rijzen over uw beweerde herkomst.

Vervolgens legt u vage verklaringen af over het geld dat in de omloop was in Zummar op het moment dat u Irak verliet in oktober 2008. Zo kan u wel de verschillende bankbiljetten, die in Irak na de val van het regime van Saddam Hussein in omloop zijn, opsommen nl. 250, 500, 1000, 5000, 10.000 en 25.000 dinar (CGVS, 03/06/09, p.16). Het is echter opmerkelijk dat u geen briefje kleiner dan 250 dinar opgeeft. Volgens onze informatie bestaat er immers nog een briefje kleine dan 250 dinar. Bovenal is het zeer bevreemdend dat u beweert dat dit geld, dat u Bremer geld noemt, al in de omloop was vóór de val van het regime van Saddam Hussein (CGVS, 03/06/09, p.16). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waren deze bankbiljetten pas in de omloop, na de val van het regime. Dat iemand, die beweert vanaf 2002 in een winkel te hebben gewerkt in Zummar (CGVS, 03/06/09, p.15), dit niet beter kan aangeven is zeer opmerkelijk. Bovendien is het uiterst bevreemdend dat u verklaart dat er vroeger, vóór de val, in Centraal Irak "Swiss Dinar" werd gebruikt. Dit geld werd immers niet meer gebruikt in Centraal Irak vanaf 1992. Nadien werd het alleen nog gebruikt in Noord Irak. Het is dus zeer bevreemdend dat u, wanneer u wordt gevraagd naar het geld dat gebruikt werd voor het Bremer geld, verwijst naar geld dat wel in omloop was in Noord Irak maar dat in Centraal Irak slechts in omloop was vóór uw geboorte. Dergelijke foutieve informatie, terwijl u reeds vanaf 2002 in een winkel zou hebben gewerkt, laat weinig ruimte geloof te hechten aan uw beweerde afkomst uit Centraal Irak. Het is ook zeer opmerkelijk dat u een uitermate vaag antwoord geeft op de vraag naar de aanwezigheid van terroristische groeperingen in Zummar. U verklaart dat er meerdere zijn, maar u slaagt er niet in een enkele naam van een terroristische groepering in Zummar op te noemen (CGVS, 03/06/09, p.9-10, 22). Het enige dat u kan zeggen, is dat mensen van Sheikh Zana in Zummar zijn (CGVS, 03/06/09, p.22). Voor iemand die gans zijn leven in Zummar heeft gewoond en die beweert bang te zijn van terroristen (CGVS, 03/06/09, p.23), mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij op z'n minst enkele

namen kan geven van terroristische groepen die actief zijn in zijn regio. U kunt enkel aangeven dat mensen van Sheikh Zana in Zummar zijn (CGVS, 03/06/09, p.22).

Vervolgens is het zeer opmerkelijk dat u in de loop van uw asielprocedure uw adres op verschillende manieren hebt aangegeven. Zo verklaart u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat er geen adressaanduidingen zijn, maar als u moest uitleggen waar u woonde, zou u dit doen door te zeggen dat uw huis in Zummar ligt, vlak bij de basisschool voor meisjes (CGVS, 03/06/09, p.5). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u echter een andere omschrijving, namelijk: Zummar, achter het ziekenhuis (DVZ vraag 9). Bij confrontatie kan u geen afdoende verklaring opgeven. U verklaart wel dat het ziekenhuis ook dichtbij ligt, maar bij de vraag dit verder te specificeren blijkt het ziekenhuis wel aan de andere kant van het centrum te liggen (CGVS 03/06/09, p.5).

Verder moet worden opgemerkt dat u verwarrende verklaringen aflegt over het moment dat u gestopt bent met school. U verklaarde dat u naar school bent gegaan van zes tot tien jaar. U zou in de 4de klas van het lager onderwijs zijn gestopt toen u tien jaar was (CGVS, 03/06/09, p. 9). Aangezien u beweert te zijn geboren in 1992, bent u gestopt met school in 2002. Op de vraag waarom u dan stopte zegt u omwille van de oorlog in Irak. U beweert dat er oorlog was tussen Irak en Amerika toen u stopte met school (CGVS, 03/06/09, p.9). In 2002 was waren de Verenigde Staten Irak echter nog niet binnengevallen. Het is dan ook zeer bevreemdend, dat u omwille van die reden bent gestopt met school. Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw vermeende afkomst uit Zummar.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst van Zummar, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw asielaanspraak dat zich daar zou hebben afgespeeld. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend. De manifeste bedrieglijkheid van uw verklaringen omtrent uw beweerde herkomst laat evenmin toe een correct beeld te vormen van uw verblijfplaatsen door de jaren heen en uw verblijfsstatus in derde landen. Bijgevolg is het niet mogelijk in te schatten of er in uw hoofdte sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook de status van subsidiaire bescherming kan u dus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich op de artikelen 48 tot en met 49 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Hij kan niet akkoord gaan met de motivering van de bestreden beslissing.

Verzoeker betoogt dat hij zijn identiteit heeft bewezen op basis van een identiteitskaart. Dat deze vervalst zou zijn is door hem niet geweten en verzoeker is ervan overtuigd dat het document niet vervalst is. Hij denkt er dan ook aan om de bevindingen van de Federale Politie voor te leggen aan de Iraakse ambassade. Indien deze bevestigt dat verzoeker is wie hij beweert te zijn, dan zou de motivering van de bestreden beslissing volledig onderuit worden gehaald.

Verzoeker doet gelden dat hij daarenboven nooit werd geconfronteerd met de resultaten van het onderzoek, uitgevoerd door de Federale Politie, zodat hij niet de kans heeft gekregen zich hiertegen te verdedigen.

Verzoeker wijst erop dat hij een niet-begeleide minderjarige is met een beperkte scholingsgraad. Toch twijfelt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) aan zijn afkomst. Volgens verzoeker is het onduidelijk op welke basis dit is gebaseerd. In het administratief dossier is er geen verwijzing naar welk soort vragen een minderjarige dient te kunnen beantwoorden om de afkomst te bepalen. De jonge leeftijd en het levenspatroon van verzoeker zou onvoldoende in rekening zijn gebracht.

Verzoeker betoogt dat aan iedere administratieve rechtshandeling niet alleen draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen, doch dat deze eveneens rationeel te verantwoorden moet zijn, hetgeen in casu niet het geval is.

Hij citeert artikel 1, A, (2) van de Conventie van Genève en verwijst naar rechtsleer van D. Vanheule. Verzoeker stelt dat het CGVS niet op correcte wijze is nagegaan of zijn asielmotieven kunnen worden

aanvaard gelet op de objectieve gegevens die over Irak gekend zijn. Hij doet gelden dat de problematiek met zijn stiefmoeder en stiefbroer kan gesitueerd worden onder vervolging van een sociale groep. Het CGVS kan volgens verzoeker geen beslissing nemen indien er geen of onvoldoende informatie terug te vinden is in het dossier. Verzoeker verwijst naar zijn feitenrelaas en stelt dat indien het CGVS zijn vervolgingsvrees zou toetsen aan de situatie in Irak, onmiddellijk duidelijk zou zijn dat hij gegronde redenen had om Irak te ontvluchten.

Verzoeker stelt dat hij derhalve erkend dient te worden als vluchteling, minstens dat het dossier dient te worden teruggestuurd naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

Verzoeker betwist dat zijn identiteitskaart vervalst zou zijn, doch hij brengt geen elementen bij die vermogen afbreuk te doen aan de informatie in het administratief dossier (stuk 16: landeninformatie). Uit deze informatie blijkt dat na onderzoek door een gespecialiseerde dienst van de Federale Politie werd vastgesteld dat het vierde cijfer van het nummer van de door verzoeker bijgebrachte identiteitskaart oorspronkelijk een zes was, doch werd veranderd naar een acht, waardoor er ernstige twijfels rijzen omtrent de wijze waarop verzoeker deze is bekomen en de vraag rijst of zij op een legale manier werd uitgereikt. Aangaande verzoekers betoog dat hij zich tegen deze vaststellingen niet kon verdedigen, repliceert verweerder met recht dat de Commissaris-generaal niet verplicht is om de asielzoeker tijdens het gehoor te confronteren met de informatie waarover hij beschikt. De procedure voor de Commissaris-generaal is immers geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat. Bovendien kon verzoeker zich middels onderhavig beroep wel degelijk verdedigen tegen de vaststellingen, gedaan door de Federale Politie, hetgeen hij heeft nagelaten te doen.

Verzoekers bewering dat met zijn leeftijd en levenspatroon onvoldoende rekening zou zijn gehouden mist feitelijke grondslag, daar uit de bestreden motieven duidelijk naar vóór komt dat hiermee wel degelijk rekening werd gehouden. De bestreden beslissing oordeelde echter met recht dat, rekening houdend met verzoekers leeftijd, scholingsgraad en profiel, redelijkerwijze van hem kon worden verwacht dat hij kon antwoorden op de bij het CGVS aan hem gestelde algemene en elementaire kennisvragen aangaande de regio waarvan hij afkomstig beweerde te zijn. Desalniettemin blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker (i) niet weet of Zummar dicht bij de grens met Noord-Irak/Koerdistan ligt, terwijl Zummar blijkens de informatie in het dossier vlak bij de grens met Noord-Irak ligt, hetgeen des te meer klemmt gezien de recente geschiedenis van spanningen tussen Noord- en Centraal-Irak (ii) evenmin kan aangeven welke provincies Noord-Irak omvat (iii) niet weet of er een meer ligt in de buurt van Zummar en uitdrukkelijk verklaart nooit een meer te hebben gezien, terwijl Zummar vlak aan een meer ligt (iv) verklaart dat er bergen zijn in de buurt van Zummar, doch hiervoor geen naam kan opgeven (v) de rivier die dicht bij Zummar ligt niet kan benoemen (vi) evenmin weet waar Dohuk ligt terwijl dit nochtans de provincie van Noord-Irak is die aan Zummar grenst en de stad Dohuk niet ver van Zummar ligt (vii) verkeerdelijk beweert dat het Bremer-geld al in de omloop was voor de val van het regime van Saddam Hussein en, eveneens foutief, aangeeft dat voor de val de 'Swiss Dinar' werd gebruikt in Centraal-Irak, terwijl dit geld sedert 1992 (voor verzoekers geboorte) niet meer werd gebruikt in Centraal-Irak maar enkel nog in Noord-Irak, hetgeen des te meer klemmt daar verzoeker vanaf 2002 in een winkel zou hebben gewerkt (viii) er niet in slaagt een enkele naam te noemen van een terroristische groepering in Zummar (ix) zijn adres op verschillende manieren aangaf doorheen de asielprocedure (x) verwarrende verklaringen aflegt over het moment dat hij is gestopt met school.

De voormelde vaststellingen zijn afdoende om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde afkomst van Zummar, Centraal-Irak. Derhalve besloot de bestreden beslissing op goede grond dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoeker aldaar zou hebben ondervonden en is verzoekers toetsing van deze problemen aan de criteria zoals bepaald in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 niet dienstig. Aangezien verzoeker zijn afkomst van Centraal-Irak niet aannemelijk heeft gemaakt, is een toetsing zijn asielmotieven aan de situatie aldaar in casu evenmin dienstig.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. Verzoeker meent in subsidiaire orde in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming en stelt ervan overtuigd te zijn dat zijn leven in gevaar is in Irak. Hij citeert artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en betoogt dat aan zijn afkomst en identiteit niet kan worden getwijfeld. Hij stelt dat hij duidelijk voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt onder verwijzing naar zijn ingeroepen asielmotieven.

Tevens voert hij aan dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat naar de toekomst toe de kans groter wordt op sektarisch geweld. Het UNHCR stelt dit duidelijk in zijn rapporten, ter staving waarvan verzoeker verwijst naar de website www.unhcr.org. Ook het ICG stelt dat de spanningen in het Noorden van Irak zullen toenemen. Veel bronnen geven de slechte economische en sociale omstandigheden in het Noorden van Irak aan.

Verzoeker verwijt het CGVS dat er geen degelijk onderzoek werd gevoerd naar de subsidiaire bescherming. In het administratief dossier is er geen verwijzing naar en door het CGVS uitgevoerd onderzoek naar de situatie in Zummar. Gezien de situatie in Irak zou het niet meer dan terecht zijn dat aan verzoeker de subsidiaire bescherming wordt toegekend.

2.2.2. Reeds hoger werd vastgesteld dat aan verzoekers beweerde afkomst van Zummar, Centraal-Irak geen geloof kan worden gehecht (zie sub 2.1.2). In acht genomen dat verzoeker zijn afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt, is zijn betoog aangaande de situatie in Irak in casu geenszins dienstig om in zijn hoofdte een reëel risico op ernstige schade aan te tonen in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan een verwijzing naar de algemene toestand in het voorgehouden land van herkomst immers niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen. Bij gebrek aan elementen omtrent de afkomst van een asielzoeker kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend. Te dezen dient bovendien te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is om uit te sluiten dat verzoeker ingevolge een verblijf in een derde land, en dit vóór de indiening van de asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een (vorm van een humanitaire) bescherming genoot. Derhalve besloot de bestreden beslissing, mede gelet op het sub 2.1.2. bepaalde, op goede grond tot het niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER

W. MULS